

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 36/2018-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. júna 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou Erben & Erben, advokátska kancelária, s. r. o., Mostová 2, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Pavol Erben, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 26/2004 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 26/2004 porušené boli.

2. Okresnému súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 26/2004 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Levice p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 559,04 € (slovom päťstopäťdesiatdeväť eur a štyri centy), ktorú je Okresný súd Levice p o v i n n ý vyplatiť na účet spoločnosti Erben & Erben, advokátska kancelária, s. r. o., Mostová 2, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 36/2018-8 z 18. januára 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 26/2004 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti predovšetkým vyplynulo:

«... Dňa 30.01.2004 podal sťažovateľ žalobu o určenie autorského práva podľa § 56 ods. 1 písm. a) zákona č. 618/2003 Z. z., na zakázanie hroziaceho opakovania zásahu do autorského práva podľa § 56 ods. 1 písm. b) zákona č. 618/2003 Z. z., a na poskytnutie primeraného zadost'učinenia podľa § 56 ods. 1 písm. e) zákona č. 618/2003 Z. z. Sťažovateľ namietal porušenie autorského majetkového práva podľa § 18 ods. 2 písm. a) zákona č. 618/2003 Z. z. a zároveň namietal autorské osobnostné právo podľa § 17 ods. 1 zákona

č. 618/2003 Z. z. Konkrétne sťažovateľ namietal deformujúci zásah do jeho autorskej výpovede.

Skutkový základ sporu bol nasledovný:

Dňa 01.09.1999 podpísal sťažovateľ zmluvu so spoločnosťou [REDACTED], na základe ktorej sťažovateľ vytvoril dve grafické diela (č. 1 - usmiata kónská hlava hnedej farby s čiernou hrivou a zelenou uzdou, na ktorej je nápis FERKO a č. 2 - tancujúci hnedý kôň s čiernou hrivou na žltom pozadí). Na základe zmluvy mohla spoločnosť [REDACTED] použiť predmetné grafické diela na potlač 200 kusov tričiek pre odberateľa Hotel TOPKY - RESTAURANT AM SEE, ktorý vlastní a prevádzkuje spoločnosť [REDACTED], spol. s r.o. Predmetné trička boli dodané spoločnosti [REDACTED], spol. s r.o. a sťažovateľ dostal dohodnutú odmenu. Zmluva striktno vymedzovala účel použitia diela, oprávnený subjekt a počet exemplárov s vyobrazením autorského diela.

Následne si však spoločnosť [REDACTED], spol. s r.o. sama, bez vedomia sťažovateľa, objednala u spoločnosti [REDACTED] obrusy a podbradníky s vyšíťým znakom TOPKY - tancujúci kôň. Predlohou bola potlač tričiek, ktoré boli navrhnuté sťažovateľom. Spoločnosť [REDACTED], spol. s r.o. však nemala súhlas, a ani zmluvu so sťažovateľom ako autorom predmetných grafických dizajnov určených len na potlač tričiek...

Okresný súd Levice vydal dňa 21.07.2008 rozsudok (sp. zn. 14C/26/2004), v ktorom určil sťažovateľa za jediného autora predmetných grafických diel. Voči rozsudku podal odvolanie sťažovateľ a odporca v 2. rade. Krajský súd v Nitre uznesením z 28.05.2009 (sp. zn. 8Co/233/2008-404) zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v častiach o povinnosti odporcu v 2. rade zaplatiť nemajetkovú ujmu a v časti o trovách konania.

Rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 20.12.2010 (sp. zn. 14C/26/2004-618) bola sťažovateľovi priznaná náhrada nemajetkovej ujmy a odporcovi v 2. rade bolo zakázané rozširovanie grafických návrhov č. 1 a 2. Vo zvyšnej časti bol nárok zamietnutý. Proti rozsudku podal odporca odvolanie. Krajský súd v Nitre rozsudkom (sp. zn. 8Co/57/2011-655) zo dňa 19.01.2012 zmenil rozsudok OS Levice tak, že zamietol povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy sťažovateľovi odporcom. Voči rozsudku podal sťažovateľ dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudok Krajského súdu

v Nitre zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie (Uznesenie pod sp. zn. 3Cdo/278/2012 zo dňa 17.10.2013)...

Po rozhodnutí dovolacieho súdu bol Krajský súd nečinný po dobu 10 mesiacov, kým nariadil pojednávanie na 09.10.2014, aj to až po urgencii právneho zástupcu sťažovateľa zo dňa 20.08.2014. Následne, po neúspešnom pokuse o zmier, vydal Krajský súd v Nitre, rok po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní, uznesenie sp. zn. 8Co/422/2013-714 zo dňa 09.10.2014, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Levice a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Predmetné uznesenie bolo doručené Okresnému súdu Levice až dňa 08.12.2014.

Okresný súd Levice následne vydal uznesenie sp. zn. 14C 26/2004-732 zo dňa 26.01.2015, v ktorom rozhodol iba o nároku na náhradu trov konania zo strany [REDAKOVANÉ], spol s r.o. a nezaoberal sa meritom sporu. Voči predmetnému uzneseniu sa dňa 09.02.2015 spoločnosť [REDAKOVANÉ] spol. s r.o. prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolala. Spis bol doručený Krajskému súdu v Nitre dňa 23.02.2015...

Z dôvodu nečinnosti Krajského súdu v Nitre, ako aj Okresného súdu Levice žiadal sťažovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, o odstránenie prieťahov v konaní. Krajský súd v Nitre vrátil dňa 10.08.2015 spis Okresnému súdu Levice z dôvodu nemožnosti urobiť zo spisu záver o riadnom doručení napadnutého uznesenia právnemu zástupcovi sťažovateľa.

K danej veci by sťažovateľ chcel uviesť, že napadnuté uznesenie Okresného súdu Levice bolo právnemu zástupcovi sťažovateľa riadne doručené už dňa 05.02.2015. Právnemu zástupcovi sťažovateľa však nebolo doručené odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 14C 26/2004-732.

Okresný súd Levice teda zaslal právnemu zástupcovi sťažovateľa predmetné uznesenie, ktoré mu bolo doručené dňa 18.09.2015. Krajský súd v Nitre následne uznesením 8Co/936/2015-735 zo dňa 30.10.2015 uznesenie Okresného súdu Levice zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie...

Dňa 07.06.2016 vydal Okresný súd Levice uznesenie, sp. zn. 14C/26/2004-771, ktorým uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému v prvom rade trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Voči predmetnému uzneseniu sa odvolal žalobca a žalovaný v prvom rade. Sťažovateľ považuje za nutné zdôrazniť, že ide v poradí už o druhé rozhodnutie

Okresného súdu Levice, keď rozhodol iba o trovách konania jedného účastníka konania a ignoruje rozhodovanie v merite veci. Predmetným postupom súd porušil povinnosť konať hospodárne a prejednať vec čo najrýchlejšie...

Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zdôrazňuje, že organizačné a technické zabezpečenie súdov nemôžu ísť na ťarchu účastníka konania. Z uvedeného dôvodu sú preto argumenty podpredsedníčky Okresného súdu Levice nesprávne a de facto aprobujú porušovanie sťažovateľovho ústavného práva zakotveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy...

Do dnešného dňa vo veci nebolo meritórne rozhodnuté a ani vytyčené pojednávanie. Okresný súd Levice svojim konaním zapríčinil, že o merite veci sa nekoná viac než 21 mesiacov. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len ako „OSP“) mal súd postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Rovnaká zásada je vyjadrená aj v článku 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“).

Tým, že Okresný súd Levice dňa 26.01.2015 rozhodol iba o trovách žalovaného v I. rade a nerozhodol aj o merite veci, dopustil sa porušenia predmetného ustanovenia. V porušovaní tohto ustanovenia a ignorovaní meritórneho sporu pokračoval aj naďalej, keď 13.06.2016, teda po 16 mesiacoch, znova rozhodol iba o trovách konania žalovaného v prvom rade. Táto skutočnosť je o to závažnejšia, že celý spor trval, v dobe kedy Okresný súd Levice rozhodol iba o trovách žalovaného v I. rade, už viac ako 12 rokov.

... Okresný súd Levice opakovaným rozhodovaním o trovách uprednostnil jednu z procesných strán, čím porušil rovnosť ich procesného postavenia. Rozhodovanie o trovách konania možno považovať za menej dôležité ako rozhodnutie o merite veci. Hlavne, keď zoberieme do úvahy aj celkovú dĺžku sporu.

Okresný súd v Leviciach sústavne ignoruje rozhodnutie v merite veci, čím sa dopúšťa závažného zásahu do sťažovateľových práv, pričom očividne porušuje článok 2 odsek 2 CSP. Zároveň konanie Okresného súdu Levice možno vyhodnotiť ako nezabezpečenie takého procesného postupu vo veci, aby bola čo najrýchlejšie rozhodnutá. Procesné inštitúty nevyužíva efektívne a vecne správne. Oprávnene totiž v sťažovateľovi vzbudzuje obavy, či môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

Dĺžka sporu a súčasná nečinnosť Okresného súdu Levice nemôže byť pripísaná na vrub zložitosti veci, keďže ide o bežnú agendu všeobecných súdov, ale je spôsobená

porušovateľmi (súdmi). Taktiež súčasný stav nebol zapríčinený konaním sťažovateľa, ale výlučne konaním porušovateľov. Sťažovateľ mal počas celého konania a stále má záujem na čo najrýchlejšom rozhodnutí vo veci...

Sťažovateľ žiada, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- EUR. Výšku finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodňuje dĺžkou prietahov spôsobených porušovateľmi, dĺžkou sporu, ale aj zdravotnými problémami, ktoré boli spôsobené pretrvávajúcim zásahom do sťažovateľových práv a nemožnosťou domôcť sa odstránenia právnej neistoty...

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a fakty, sťažovateľ žiada Ústavný súd Slovenskej republiky, aby po vykonaní potrebného dokazovania vo veci sťažnosti o porušení ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, priznaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom pred Okresným súdom Levice (sp. zn. 14C/26/2004), takto rozhodol:

1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom... Okresného súdu v Leviciach v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C/26/2004 bolo porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Levice, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 14C/26/2004 konal bez zbytočných prietahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- EUR, ktoré sú porušovatelia povinní solidárne vyplatiť sťažovateľovi v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... náhradu trov právneho zastúpenia...»

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. Spr 118/18 z 21. februára 2018 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 5. marca 2018.

3.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol chronológiu úkonov vykonaných v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

„... Dňa 04.02.2004 bola na tunajší súd podaná zo strany žalobcu [REDAKOVANÉ]... žaloba proti žalovaným v I. rade [REDAKOVANÉ], spol. s r.o., [REDAKOVANÉ]... v II. rade [REDAKOVANÉ], spol. s r.o., [REDAKOVANÉ]... o určenie autorského práva s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy, zapísaná pod spisovou značkou 14C/26/2004, pridelená zákonnému sudcovi JUDr. Arpádovi Pastorekovi. Dňa 09.09.2015, na základe Dodatku č. 5 k Rozvrhu práce Okresného súdu Levice na rok 2015, z dôvodu preloženia zákonného sudcu JUDr. Pastoreka na výkon funkcie sudcu na iný súd, bola vec náhodným výberom pridelená sudkyňi JUDr. Petrikovej a dňa 10.02.2016, na základe Dodatku č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Levice na rok 2016, z dôvodu nerovnomernej zaťažnosti sudcov, bol spis pridelený zákonnej sudkyňi JUDr. Radke Lacekovej. Z vyjadrenia JUDr. Radky Lacekovej k podanej sťažnosti vyplýva, že uvedenú ústavnú sťažnosť považuje za neopodstatnenú, nakoľko predmetný spis jej bol predložený dňa 25.05.2016 a od tohto okamihu konala rýchlo, účinne a bez prietáhov. Zároveň zákonná sudkyňa poukázala na skutočnosť, že spor bol právoplatne ukončený vo vzťahu k žalovanému v I. rade, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania v roku 2010. Predmetný spis bude zaslaný na odvolací súd na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu z čl. 838, ktorým bolo rozhodnuté o trovách žalovaného v I. rade. Vo veci samej bolo rozhodnuté dvakrát rozsudkom prvostupňového súdu, odvolacím súdom aj dovolacím súdom. Podľa jej názoru zákonný sudca JUDr. Arpád Pastorek dňa 05.03.2012 nesprávne vyznačil právoplatnosť na rozsudku z čl. 618 a v súčasnej dobe je vytýčený termín pojednávania vo veci samej na deň 04.05.2018. Okrem toho zákonná sudkyňa poukázala na neprimerané zaťaženie nakoľko jej bolo v roku 2016 prerozdelených 608 spisov v dvojitej agende - občianskoprávnej ako aj obchodnoprávnej s tým, že v zmysle § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich upozorňovala na možnosť vzniku zbytočných prietáhov.

Vo veci boli vykonané nasledovné úkony súdu, resp. účastníkov konania:

04.02.2004 doručenie žaloby na súd

18.05.2004 výzva na zaplatenie SP za podanie žaloby

13.09.2004 určený T: 25.11.2004

24.11.2004 vyjadrenie žalovaného č.l. 30
25.11.2004 pojednávanie odročené na T: 20.01.2005
20.01.2005 pojednávanie odročené na T: 07.04.2005
01.02.2005 oznámenie žalovaného
24.03.2005 uznesenie o ustanovení tlmočnice
07.04.2005 pojednávanie odročené na T: 28.06.2005
14.04.2005 uznesenie o ustanovení tlmočnice
25.04.2005 uznesenie o ustanovení tlmočnice
03.05.2005 vyjadrenie žalobcu
06.05.2005 uznesenie o ustanovení tlmočnice
20.06.2005 určený T: 20.09.2005
22.06.2005 žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania
28.06.2005 žalobca zaslal lekársku správu
01.08.2005 uznesenie o zrušení uznesenia o ustanovení tlmočnika
08.09.2005 T: z 20.09.2005 odročený na T: 21.11.2005
13.09.2005 žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania
21.11.2005 pojednávanie vo veci samej odročené na 19.12.2005
19.12.2005 pojednávanie vo veci samej odročené na 17.01.2006
13.01.2006 návrh žalobcu o zmenu žaloby
31.01.2006 návrh žalobcu o pripustenie žalovaného v 2. rade ako ďalšieho účastníka
31.01.2006 výzva na zaplatenie SP za zmenu žaloby
11.05.2006 dožiadanie Okresnému súdu Banská Bystrica na vypočutie svedka
18.05.2006 svedok predvolaný na T: výsluchu 8.6.2006 na dožiadanom súde OS BB
12.06.2006 uznesenie o nariadení predvedenia svedka
13.06.2006 predvolanie na T výsluchu svedka: 21.06.2006
21.06.2006 výsluch svedka
11.07.2006 výzva súdu právneho zástupcovi žalobcu na doplnenie dokazovania
25.07.2006 oznámenie žalobcu
25.08.2006 výzva súdu právneho zástupcovi žalovaného na doplnenie dokazovania
05.09.2006 oznámenie žalovaného
25.10.2006 zaslanie vyjadrenia žalovaného žalobcovi

25.10.2006 výzva súdu na svedka na predloženie listín
06.11.2006 žiadosť o doručenie výzvy svedkovi cestou OO PZ BB
21.11.2006 vyjadrenie žalovaného
30.11.2006 žiadosť o doručenie výzvy svedkovi cestou OO PZ BB
19.12.2006 výzva súdu o vyjadrenie k zmene žaloby adresovaná žalovanému
19.12.2006 žiadosť súdu adresovaná žalobcovi
27.12.2006 oznámenie OO PZ BB, že svedok zomrel
02.01.2007 podanie žalobcu
04.01.2007 výzva súdu, aby sa žalovaný vyjadril k podaniu žalobcu
25.01.2007 stanovisko žalovaného
26.01.2007 určený T: 10.04.2007
06.02.2007 žalovaný predložil doklady
27.02.2007 žalobca zaslal vyjadrenie
14.03.2007 žalovaný zaslal stanovisko
19.03.2007 zaslanie vyjadrenia žalovaného žalobcovi
19.03.2007 súd predvolal svedkyňu
23.03.2007 žalobca zaslal vyjadrenie
26.03.2007 súd zaslal vyjadrenie žalobcu na vedomie žalovanému
10.04.2007 pojednávanie vo veci samej - súd uznesením pribral do konania žalovaného v 2. rade a pripustil zmenu žaloby, pojednávanie odročené na neurčito za účelom znaleckého dokazovania
10.04.2007 sudca dal pokyn vsú na ustanovenie znalca
12.07.2007 uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania
23.07.2007 znalec bol nahliadnuť do spisu
30.07.2007 doručený znalecký posudok
30.07.2007 zn. posudok zaslaný na vyjadrenie PZ žalobcu, PZ žalovaného v 1. rade
08.08.2007 podanie žalobcu
09.08.2007 vyjadrenie žalovaného v 1. rade
06.09.2007 zaslanie vyj. žalovaného na vedomie protistrane s výzvou na vyjadrenie
12.09.2007 vyjadrenie PZ žalobcu
04.10.2007 určený T: 20.11.2007

12.10.2007 vyjadrenie PZ žalovaného v 1. rade k znaleckému posudku
17.10.2007 žiadosť o odročenie pojednávania doručená PZ žalovaného v 1. rade
24.10.2007 zaslanie vyjadrenia k znaleckému posudku PZ žalobcu
24.10.2007 určený nový T: 27.11.2007
05.11.2007 stanovisko PZ žalobcu k vyjadreniu žalovaného
19.11.2007 zrušenie T pojednávania z dôvodu účasti zákonného sudcu na školení,
nový T: 24.01.2008
24.01.2008 pojednávanie vo veci samej odročené na 15.04.2008
25.01.2008 žiadosť na KÚ Banská Štiavnica, Daňový úrad Levice
05.02.2008 podanie PZ žalobcu
06.02.2008 poskytnutie údajov z KÚ BŠ
13.02.2008 poskytnutie údajov z DÚ LV
18.03.2008 vyjadrenie PZ žalovaných v 1. a 2.rade
25.03.2008 zaslanie vyjadrenia na vyjadrenie PZ žalobcu
03.04.2008 podanie žalobcu
10.04.2008 žiadosť PZ žalovaných o odročenie pojednávania
15.04.2008 pojednávanie odročené na T: 28.4.2008
21.04.2008 žiadosť PZ žalobcu o odročenie pojednávania
22.04.2008 upovedomenie o odročení pojednávania, nový T: 15.05.2008
15.05.2008 pojednávanie vo veci samej odročené na T: 24.06.2008
17.06.2008 stanovisko žalovaných
13.06.2008 podanie žalobcu
24.06.2008 pojednávanie vo veci samej odročené na 17.07.2008
24.06.2008 žiadosť o info z DÚ LV
24.06.2008 podanie žalobcu
08.07.2008 záverečný návrh žalobcu
17.07.2008 pojednávanie vo veci samej odročené na VVR: 21.07.2008
21.07.2008 súd vyhlásil rozsudok
25.08.2008 zaslaný rozsudok PZ účastníkov
17.09.2008 žalobca podal odvolanie
17.09.2008 žalovaní podali odvolanie

29.09.2008 zaslanie odvolaní na vyjadrenie, výzva na zaplatenie SP za podané odvolania

07.10.2008 vyjadrenie žalovaných k odvolaniu žalobcu

14.10.2008 vyjadrenie žalobcu k odvolaniam žalovaných

16.10.2008 čiastočné späťvzatie odvolania žalobcom

03.11.2008 spis zaslaný na odvolací súd

28.05.2009 verejné vyhlásenie rozsudku na KS v Nitre

25.06.2009 uznesenie KS v NR 8Co/233/2008-404

30.06.2009 uznesenie KS v NR sa doručuje účastníkom konania

27.11.2009 výzva na vyjadrenie pre žalobcu

23.12.2009 žalobca zaslal vyjadrenie

28.12.2009 právny zástupca žalobcu zaslal stanovisko

27.01.2010 výzva na vyjadrenie pre žalovaného

03.03.2010 určený T pojednávania: 22.03.2010

12.03.2010 žiadosť žalobcu o zrušenie T a určenie nového T pojednávania

15.03.2010 žiadosť žalobcu zaslaná na vedomie PZ žalovaného

22.03.2010 pojednávanie odročené na T: 08.06.2010

01.04.2010 doručené stanovisko PZ žalobcu

17.05.2010 zaslanie stanoviska PZ žalobcu PZ žalovanému na vyjadrenie

02.06.2010 doručené stanovisko žalovaných

03.06.2010 zaslanie stanoviska žalovaných na vedomie PZ žalobcu

08.06.2010 pojednávanie vo veci samej odročené na T: 31.08.2010

17.06.2010 lustrácie svedka

17.06.2010 vyjadrenie žalovaného 2. rade + vyúčtovanie trov

24.06.2010 zaslanie vyjadrenia žalovaného v 2. rade na vyjadrenie PZ žalobcu

07.07.2010 doručené vyjadrenie PZ žalobcu

09.07.2010 doručená informácia od OO PZ Slovenská Lupča

09.07.2010 doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade

14.07.2010 doručené vyjadrenie žalobcu

25.08.2010 doručené ospravedlnenie svedka + vyjadrenie svedka

31.08.2010 pojednávanie vo veci samej odročené na T: 19.10.2010

30.09.2010 doručené podanie žalobcu
19.10.2010 doručené vyjadrenie žalobcu
19.10.2010 pojednávanie vo veci samej odročené na T VVR: 09.11.2010
21.10.2010 vyúčtovanie trov žalovaného v 1. rade
25.10.2010 vyčíslenie trov žalobcu
09.11.2010 T VVR zrušený na doplnenie dokazovania na 20.12.2010
24.11.2010 doručenie dokladov od DÚ Levice
20.12.2010 súd vyhlásil rozsudok
20.01.2011 rozsudok doručovaný PZ strán sporu
14.01.2011 podanie žalobcu
10.02.2011 odvolanie žalovaného
11.02.2011 zaslanie odvolania žalovaného na vyjadrenie žalobcovi
25.02.2011 vyjadrenie žalobcu k odvolaniu
07.03.2011 zaslanie spisu na odvolací súd KS v NR
11.08.2011 nahliadnutie do spisu PZ žalobcu
01.11.2011 žiadosť PZ žalobcu na odstránenie prietáhov na odvolacom súde
02.01.2012 určený T pojednávania na odvolacom súde T: 19.01.2012
19.01.2012 súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok
14.02.2012 doručený rozsudok 8Co/57/2011-655
16.02.2012 doručené vyúčtovanie trov konania PZ žalovaného
05.03.2012 sudca vyznačil právoplatnosť na rozsudku č.l. 618, 655
23.03.2012 doručené odstúpené dovolanie žalobcu cestou NS SR
16.03.2012 doručené dovolanie na NS SR
03.07.2012 dovolanie zaslané na vyjadrenie žalovanému
16.07.2012 urgencia žalovaného na rozhodnutie o trovách
23.07.2012 nahliadnutie do spisu PZ žalovaného
01.08.2012 žiadosť PZ žalovaného
13.08.2012 výzva na zaplatenie SP za dovolanie
14.08.2012 urgencia PZ žalovaného
24.08.2012 druhá urgencia PZ žalovaného
11.09.2012 tretia urgencia PZ žalovaného

17.09.2012 zaslanie spisu na dovolací súd NS SR
04.11.2013 doručené uznesenie NS SR 3Cdo/278/2012-690
05.11.2013 uznesenie doručované účastníkom konania
03.12.2013 spis zaslaný na odvolací súd KS v NR
18.08.2014 PZ žalobcu nahliadol do spisu na odvolacom súde
22.08.2014 žiadosť PZ žalobcu o nariadenie T pojednávania na odvolacom súde
03.09.2014 určený T pojednávania na KS v NR: 09.10.2014
09.10.2014 vyhlásené uznesenie KS NR 8Co/422/2013-714
25.11.2014 žiadosť žalovaného o informáciu o stave konania
08.12.2014 doručené uznesenie 8Co/422/2013-714
16.12.2014 doručuje sa uznesenie č.l. 714 účastníkom konania
05.01.2015 žiadosť PZ žalovaného o rozhodnutie o trovách konania
14.01.2015 žiadosť PZ žalovaného
26.01.2015 rozhodnutie uznesením o trovách konania č.l. 732
09.02.2015 odvolanie voči uzneseniu č.l. 732 žalovaným v 1. rade
12.02.2015 doplnenie odvolania
23.02.2015 spis predložený na KS v NR
21.08.2015 podanie PZ žalobcu
03.09.2015 žiadosť o pokračovanie v konaní PZ žalobcu
09.09.2015 spis vrátený odvolacím súdom bez rozhodnutia
09.09.2015 spis pridelený novej zákonnej sudkyňi - JUDr. Martina Petříková
11.09.2015 doručuje sa uznesenie č.l. 732 PZ žalobcu
16.10.2015 spis predložený na odvolací súd
04.12.2015 doručené uznesenie KS v NR, ktorým uznesenie č.l. 732 zrušil
15.12.2015 uznesenie sa doručuje účastníkom konania
18.12.2015 oznámenie KS v NR
28.01.2016 žiadosť o vydanie rozhodnutia o trovách konania PZ žalovaným
10.02.2016 spis pridelený novej zákonnej sudkyňi - JUDr. Radka Laceková
15.02.2016 spis predložený VSÚ
17.05.2016 žiadosť o špecifikáciu trov konania
24.05.2016 doručené vyúčtovanie trov konania PZ žalovaného v 1. rade

25.05.2016 spis predložený na rozhodnutie o trovách konania VSÚ
07.06.2016 uznesenie č.l. 771 rozhodnutie o trovách konania VSÚ
08.06.2016 úprava sudkyne na doručenie uznesenia stranám sporu
13.06.2016 odvolanie PZ žalovaného v 1. rade voči uzneseniu č.l. 771
28.06.2016 odvolanie PZ žalobcu
30.06.2016 odvolania zaslané na vyjadrenie
14.07.2016 vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného v 1. rade
21.07.2016 vyjadrenie PZ žalovaného v 1. rade k odvolaniu žalobcu
09.08.2016 spis predložený VSÚ na vyrubenie SP
22.08.2016 uznesenie na zaplatenie SP za podané odvolanie
19.09.2016 zaslanie vyjadrení k odvolaniu na vyjadrenie podľa § 374 ods. 2 CSP
30.09.2016 vyjadrenie žalovaného v 1. rade
11.10.2016 závada doručenia - opätovné doručenie
26.10.2016 stanovisko PZ žalobcu
09.11.2016 spis zaslaný na odvolací súd KS v NR
21.03.2017 doručené uznesenie KS v NR, ktorým uznesenie č.l. 771 zrušil
24.03.2017 úprava na doručenie uznesenia 8Co/670/2016-827
21.04.2017 doručenie závady
15.05.2017 predloženie spisu VSÚ na prípravu rozhodnutia o trovách konania
02.10.2017 žiadosť PZ žalovaného o stave konania
14.11.2017 oznámenie PZ žalovanému
21.12.2017 spis predložený sudkyňi,
08.01.2018 podpísanie uznesenia č.l. 838 rozhodnutie o trovách konania
22.01.2018 odvolanie PZ žalobcu proti uzneseniu č.l. 838
24.01.2018 výzva na zaplatenie SP za odvolanie
24.01.2018 zaslanie odvolania na vyjadrenie PZ žalovaného v 1. rade
05.02.2018 určenie T pojednávania: 04.05.2018
06.02.2018 vyjadrenie žalovaného v 1. rade
09.02.2018 pokyn na zaslanie spisu na odvolací súd
Ako predseda súdu mám za to, že v predmetnom konaní sa jedná o skutkovo a právne zložitú vec z dôvodu, že predmetom konania je spor o určenie autorského práva podľa § 56

ods. 1 písm. a/ zákona č. 618/2003 Z. z. a žalobca sa domáhal zákazu hroziaceho opakovania zásahu do autorského práva podľa § 56 ods. 1 písm. b/ zákona č. 618/2003 Z. z. a poskytnutia primeraného zadosťučinenia podľa § 56 ods. 1 písm. e/ zákona č. 618/2003 Z. z. Ide tak o nároky uplatnené podľa Autorského zákona s tým, že v súčasnej dobe aj podľa § 26 Civilného sporového poriadku zaviedol zákonodarca pre takéto spory osobitnú kauzálnu príslušnosť súdov z dôvodu, že ide o špecifickú oblasť práva, ktorá si vyžaduje osobitnú špecializáciu. Vzhľadom na charakter uplatnených nárokov tak bolo potrebné vykonať dokazovanie ohľadom skutočností tvrdených stranami sporu a to formou výsluchu svedkov ako aj nariadením znaleckého dokazovania. V danej veci neboli zistené prekážky postupu v konaní podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, resp. § 162 a nasl. Civilného sporového poriadku. Zo strany zákonných sudcov, ktorým bola vec pridelená nebolo zistené žiadne obdobia nečinnosti, ktoré by malo charakter subjektívnych prietáhov v súdnom konaní. Tiež je potrebné podotknúť, že zákonný sudca sa počas súdneho konania musel vysporiadať s procesnými návrhmi strán sporu a to predovšetkým viacerými návrhmi sťažovateľa na zmenu žaloby, ako aj návrhom na pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného. Okrem toho bolo potrebné vykonať výsluch svedka prostredníctvom dožiadaného súdu. Tieto procesné návrhy tak bránili meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej. Zároveň z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu sťažovateľa v roku 2005 súd nemohol vykonať nariadené pojednávanie resp. iné procesné úkony smerujúce k ukončeniu sporu. Okrem toho spisový materiál bol viackrát predložený odvolaciemu súdu z dôvodu rozhodnutia o podanom odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ako aj rozhodnutiu o trovách konania, ako aj Najvyššiemu súdu SR z dôvodu podaného dovolania. Počas tohto obdobia, keď bol spis predložený odvolaciemu resp. dovolaciemu súdu, zákonný sudca nemohol vo veci konať a vykonávať úkony v predmetnej veci. Uvedené skutočnosti tak mali vplyv na celkovú dĺžku konania s tým, že neboli spôsobené tunajším súdom ale objektívnymi skutočnosťami. Za dôležitú tiež považujem skutočnosť, že počas prebiehajúceho súdneho konania bola vec pridelená postupne trom zákonným sudcom, pričom poslednou zákonnou sudkyňou je JUDr. Radka Laceková, ktorá bola vymenovaná za sudkyňu dňa 09.02.2016. Súd v predmetnej veci konal a rozhodoval o trovách konania strany sporu, voči ktorej bolo konanie právoplatne skončené, pričom vzhľadom na zložitosť prejednávanej veci, rozsiahlosťou spisového materiálu ako aj zmeny zákonných sudcov mohlo dôjsť pri

rozhodovaní vo veci samej k určitému neefektívnemu postupu súdu, v dôsledku ktorého neboli určité časové obdobia vykonávané úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej. Zároveň podotýkam, že zákonná sudkyňa vytýčila v predmetnej veci termín pojednávania na deň 04.05.2018.

Ústavnú sťažnosť, ktorú podal žalobca tak považujem za nedôvodnú, pretože v súdnom konaní nebolo zistené dlhšie obdobie nečinnosti súdu, ktoré by bolo možné považovať za prieťahy v súdnom konaní a porušenie práva žalobcu podľa § 48 ods. 2 Ústavy SR. Zákonná sudkyňa v predmetnej veci v súčasnosti koná plynulo a v súlade s právnymi predpismi.

Okresný súd Levice Vám zároveň oznamuje, že súhlasí s tým, aby sa od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti upustilo, pretože podľa nášho názoru od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3.2 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu v posudzovanom konaní zaujal toto stanovisko:

«... Vyjadrenie a námietku Okresného súdu Levice... o veľkom nápade vecí na sudcu považujeme za nedôvodnú, nakoľko ani veľký nápad vecí, zmena sudcu a rovnako ani zložitosť daného prípadu nemôže viesť k neodôvodneným prieťahom v konaní. V zmysle uvedeného sa stotožňujeme s ustálenou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu.

„Ani právne či skutkovo náročný spor nesmie trvať neprimerane dlhú dobu. Časový horizont toho, kedy sa účastníkovi konania dostáva konečného rozhodnutia vo veci, je neoddeliteľnou súčasťou meradiel celkovej spravodlivosti podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Čím je tento časový horizont dlhší, tým viac sa rozostrejujú kontúry spravodlivosti ako v očiach dotknutých účastníkov konania, tak aj vo všeobecnom vnímaní verejnosti a verejnej mienky.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 688/2014).

„Otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú podstatné pre posúdenie toho, či došlo k neodôvodneným prieťahom v konaní, a ich zodpovedanie a objasnenie môže pomôcť iba pri hľadaní príčin prieťahov v rámci súdu.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 14/2000).

„Námietka nedostatočného počtu sudcov rovnako ako námietka veľkého množstva nevybavených a nerozhodnutých vecí nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 17/02).

Poukazujeme tiež na skutočnosť, že žaloba bola doručená súdu dňa 04.02.2004, t. j. pred 14 rokmi, a vec bola pridelená JUDr. Arpádovi Pastorekovi. K zmene zákonného sudcu došlo až dňa 09.09.2015, teda po viac ako 11 rokoch. Počas doby 11 rokov mal vec pridelenú zákonný sudca bez toho, aby meritórne právoplatne rozhodol o žalobe.

Argument okresného súdu, že ide náročnú vec považujeme za nepravdivý a účelový. Nepochybne nemôže byť dôvodom na ospravedlnenie prietahov. Okresný súd bol príslušný na konanie v zmysle úpravy podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok 11 rokov a až od úpravy podľa zákona č. 360/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok vec pripadá kauzálnie špecializovanému súdu.

Od podania ústavnej sťažnosti už ubehlo ďalších 454 dní a prejednávaná vec v merite stále nie je právoplatne skončená. Celková doba od podania žaloby sťažovateľom k dnešnému dňu je viac ako 14 rokov.

Týmto zároveň oznamujeme Ústavnému súdu, že netrváme na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.

V zmysle vyššie uvedeného, sme toho názoru, že ústavný súd by mal v rozsahu prijatej časti sťažnosti rozhodnúť a zaviazat' Okresný súd Levice na plnenie podľa sťažnosti a zároveň žiadame, aby priznal aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 195,25 EUR za vypracovanie a podanie stanoviska.»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktorá je uvedená v bode I/3.1 tohto nálezu, možno konštatovať, že tieto skutkové okolnosti sa

spornými nestali, keďže ani sťažovateľ vo svojej replike nemal námietky proti takto opísanému skutkovému stavu. Rovnaké relevantné skutočnosti zistil ústavný súd aj z obsahu súvisiaceho spisu, preto pri posudzovaní napadnutého konania z týchto vychádzal, avšak opomenul duplicitné opísanie týchto úkonov.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či vo veci o určenie autorského práva a o náhradu nemajetkovej ujmy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 26/2004 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa (ako navrhovateľa) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu uvádza, že vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania pri ustálení skutkového stavu veci a vzhľadom na to, že po právnej stránke ide „o špecifickú oblasť práva“ ako na to poukázal aj predseda okresného súdu, posudzovanú vec možno považovať po vecnej stránke, ako i po právnej stránke za zložitejšiu. Na zložitost' predmetnej veci ústavný súd prihliadal pri určení primeraného zadosťučinenia.

10.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil takú výraznú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Pre neúčast' s'ťažovateľa na pojednávaniach síce opakovane museli byť pojednávania odročené (7. apríla 2005 a 13. októbra 2010),

avšak v kontexte celkovo dlhého napadnutého konania je toto nesúčinnostné konanie sťažovateľa menej významné. Pokiaľ sťažovateľ podal procesné návrhy (rozšírenie žaloby, odvolanie), ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi (napr. podľa Občianskeho súdneho poriadku alebo Civilného sporového poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01). Zbytočné prietahy v napadnutom konaní teda neboli vyvolané správaním sťažovateľa.

10.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a predovšetkým poukazuje na to, že celkové doterajšie trvanie predmetného konania (viac ako 14 rokov) je už samo osebe neprimerané, a to napriek tomu, že vec sa približne tri a pol roka nachádzala na odvolacom súde alebo dovolacom súde, pričom toto obdobie nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu, a taktiež napriek tomu, že v postupe okresného súdu nie sú významnejšie nečinnosti.

Ústavný súd však v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v posudzovanej veci opakovane neefektívne činný najmä preto, že od začiatku roka 2015 rozhodoval prakticky iba o náhrade trov konania proti žalovanému v 1. rade, proti ktorému skončilo konanie zamietnutím žaloby už v roku 2008 (rozsudkom č. k. 14 C 26/2004-356). Prvýkrát rozhodol okresný súd vo vzťahu k žalovanému v 1. rade o trovách konania 26. januára 2015, avšak Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) svojím uznesením č. k. 8 Co 936/2015-753 odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu 30. októbra 2015 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že okresný súd „*svoje nové rozhodnutie zákonným spôsobom odôvodní*“. Okresný súd 7. júna 2016 znovu rozhodol o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, avšak krajský súd uznesením č. k. 8 Co 670/2016-827 odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu 31. januára 2017 opakovane zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že „*nedostatky súd prvej inšancie*

odstráni v novom rozhodnutí, ktoré zákonným spôsobom odôvodní“. Pozornosti krajského súdu pritom neušlo, že okresný súd v danej veci dlhodobo rozhoduje iba o trovách konania jedného z účastníkov, pričom vo veci samej sa nekoná, a preto okresnému súdu nariadil, že bez ohľadu na rozhodovanie o trovách konania „*bude konať aj vo veci samej*“. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd najmenej dva roky nekonal vo veci samej. Za týchto okolností minimálne dva roky bolo treba pričítať na vrub okresnému súdu, pretože toto obdobie uplynulo neefektívne (napr. odvolaciemu súdu predkladal predčasne spis, ktorý mu musel byť vrátený po šiestich mesiacoch bez rozhodnutia), najmä preto, že okresný súd nekonal vo veci samej, pričom jeho uvedená nesústredená činnosť je v kontexte viac ako 14 rokov trvajúceho napadnutého konania ničím neospravedliteľná, pretože počas minimálne dvoch rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie neefektívnej činnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priesťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Ústavný súd pritom už opakovane uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných priesťahov.

Na „*objektívne okolnosti*“, teda na „*neprimerané zaťaženie*“, na ktoré v danej veci poukázala zákonná sudkyňa, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. sp. zn. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priesťahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priesťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného

v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti preto nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

11. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 €, čo odôvodnil *„dĺžkou prietáhov spôsobených porušovateľmi, dĺžkou sporu, ale aj zdravotnými problémami, ktoré boli spôsobené pretrvávajúcim zásahom do sťažovateľových práv a nemožnosťou domôcť sa odstránenia právnej neistoty“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, vzhľadom aj na doterajšiu dĺžku napadnutého konania a na zložitosť veci (pozri bod III/10.1 nálezu) považuje za primerané vo výške 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 28. novembra 2016 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 5. marca 2018). Za dva úkony vykonané v roku 2016 patrí odmena v sume dvakrát po 143 € a režijný paušál v sume dvakrát po 8,58 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2018 patrí odmena v sume 153,50 € a režijný paušál v sume 9,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 465,87 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 93,17 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 559,04 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2018